

OAR LABURRAK

JEAN-PAUL

Paris eta Europako beste uriburu batzuetan ibili zan gaztetako urteetan Jean-Paul, ertilari-ikasle.

Etxe oneko semea, ez zan txarto ibili diruz, baiña larri be ikusi zan iñoz.

Bein beintzat goseak jota, eta diru barik aurkitu zala, esan euskun.

Pariseko Sena ibaiaren ertzeko orma ganean jesarrita, makurtuta burua gosearen gosez, gose amorratuagaz, arpegi-larri ta esteak gigili estuan.

Txarrak, oso txarrak izan ziran arek ordu luzeak Jean-Paulentzako.

Jendea bai ugari, bakoitza bere bidean. Iñork be jaramonik ez, gixajoari.

Andrazko bat aurreratu jakon, alakoren batean.

—*Gixajo ori, arpegian dok ezagun ik.*

Eta diru pixka bat emon eutson, gosea kentzeko.

Biotz oneko emagaldu beartsu baten laguntzeak kendu eutson gosea Jean-Pauleri, gaba aretan.

MONET

Bai, Monet-en impresionismoko lauko-zale nozu. Benetan arritzen nabee bere kolore zirrarakorrek. Alaitasun bigun batean menderatzen dabee nere biotz sentikorra.

Nori ez ote-jakoz atsegin egingo Monet-en pintura-para aberatseko more-koloreak, Regoyos gogoratzen deuskuezan orrek kolore argiok?

Udabarri-kolorezko oial eztitsu baten aurrean gelditzen naz gaur. Argiuna koloretsuak, kerizpe nabarituekin. Zeru laiflotsua ikusten da, arboladoi ugarien artetik. Arribidea beian, basoaren erditik ziar.

Eun urte ta geiago izango dira, Copenhague-n dagoan lauko au pintau ebalá paristar pintore bikain onek.

Orreagako baztarrak gogoratzen deustaz, berantza Auritzerako bide zoragarria. Ango bide egokia, piñu, pago eta aritz-tantaien kerizpe arteak.

Ez nabe bereganatzen Monet-en beste oial lilluragarriak gaur. Onixek bakarrik.

Nere gogoá ez doia «Impression», «Le Champ d'avoine», «Les Peupliers» edo «Gare Saint-Lazare» lauko-oialen atzean.

Matisse beraren kutunenakaitik be ez enuke truke egingo («Bois de Boulogne» eta «Notre Dame en fin d'après-midi»: parkatu egidazue gaur zuek be!) Chailly-en-Bière'rako bidean dagoan arboladoi onegaitik. Ez da, Van Gogh eta Cézanne eurenen bazter-oialik onenakaitik be ez.

Atsedetik aundienean arnasea artzea gure dot gaur, Monet-en oial onen aurrean... Odol-otzituzko algodoi-laiñoak joan eta zerua ondo garbituta ikusi arteraiño, edo euri-zaparrada on batek Chailly-en-Bière'rako arribide gorrixka au ondo busti arte... amesetan.

AMESLARIA

Sarriten alkar ikusten dogu Gariko adiskidea ta biok. Amesetan eta amesetan beti nire adiskide on au.

Ogei urte daroaz berak, ixarrik amesetan.

Liburu barri bat asmatzen dau egunsenti bakoitzean. Bein be ez dau lumarik artuko. Amesetan bai, amesetan egingo dau, eta asi barik geldituko da liburua.

Eundaka ta millaka gai agertu dira bere buru ameslarira, eta liburu bat egiteko legin be ez da izan.

—*Asi zaite beingoan zer edo zer egiten, gizona, bizitza guztia joango jatzu amesetan ostantzean-da!*

—*Bai, asi bearko dot zeozegaz.*

Bein be ez da asi. Eta bildur naz, ezetan asi be egin barik joango ete-jakun Gariko adiskidea. Bere buru barruan geldituko ete-diran, idatziz Euskal-Literaturara jaio barik.

MARKUE.